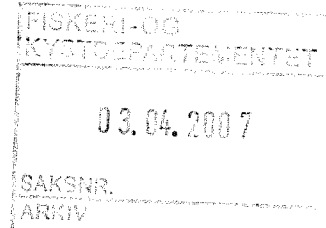

DET KONGELIGE
MILJØVERNDEPARTEMENT

Fiskeri- og kystdepartementet
Postboks 8118 Dep
0032 OSLO

Deres ref
200601106- /TB

Vår ref
200604343-/MS

Dato
02 APR 2007

Høring av forslag til revidert lov om havner og farvann m.v.

Vi viser til brev av 21. desember 2006 om høring av forslag til revidert lov av 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann. Frist for uttalelse er satt til 2. april 2007.

I det følgende kommenteres utvalgte bestemmelser i og spørsmål knyttet til lovforslaget.

Behov for miljødifferensieringsordninger

Miljøverndepartementet viser til at det er ønskelig at den revidert havne- og farvannsloven gir klar hjemmel for miljødifferensieringsordninger ved fastsettelse av gebyrer og pristariffer. Vi viser i denne forbindelse bl.a. til Nordsjøerklæringen (avsnitt 38), der det pekes på økonomiske insentiver som et virkemiddel som skal vurderes for en mer miljøvennlig skipsfart.

Dette kan innarbeides eksempelvis ved følgende tilføyelse i § 3-12 første ledd siste punktum og § 3-14 første ledd siste punktum: "Det kan fastsettes rabatt- og miljødifferensieringsordninger". Videre foreslår vi følgende tilføyelse som nytt siste punktum i § 6-5 annet ledd: "Pristariffen kan miljødifferensieres".

Vi understreker at vi ved behov gjerne bidrar i en nærmere drøftelse av alternative utforminger av slike bestemmelser.

Beskyttelse av bestemte områder

Forslag til ny § 4-5 gir mulighet for å fastsette forbud mot eller sette vilkår for iverksetting av tiltak dersom dette er nødvendig for å bevare områder med særlig verdi for marint biologisk mangfold. Som påpekt i kommentarene vil det være viktig at slike forbud e.l. utformes i samarbeid med andre fagmyndigheter og tilhørende forskningsmiljøer, og begrenses klart til å gjelde tiltak som reguleres av loven. Vi vil videre understreke at bestemmelsen må forstås som et supplement til, og ikke som en mulig erstatning for, bestemmelser som gir grunnlag

for beskyttelse etter annen lovgivning.

Samordning av myndighet

Forslag til ny § 4-7 annet ledd innebærer at Kongen i forskrift kan bestemme at tillatelse i bestemte sakstyper etter havne- og farvannsloven kan erstatte tillatelser etter andre lover. Etter Miljøverndepartementets vurdering fremstår en så vidtrekkende og generelt formulert hjemmel for samordning av myndighet som uheldig. Et slikt system synes ikke minst å kunne gi grunnlag for et uklart rettskildebilde i mange saker og må som et minimum begrunnes med et særlig og konkret behov innenfor det aktuelle saksområdet. Vi kan i utgangspunktet ikke se at det er godtgjort et slikt behov i dette tilfellet.

Miljøverndepartementet mener på denne bakgrunn at forslag til § 4-7 annet ledd bør strykes og ber om å bli underrettet dersom dette ikke tas til følge. Dersom det er ønske om å beholde en mindre vidtrekkende bestemmelse på dette punktet, må ordningen etter vår oppfatning begrenses til tillatelser som gis i medhold av lover som forvaltes av Fiskeri- og kystdepartementet, eventuelt andre konkret angitte lover etter nærmere avtale med ansvarlig departement. Dersom det er aktuelt å omfatte lovgivning som forvaltes av Miljøverndepartementet, ber vi således om at Fiskeri- og kystdepartementet tar kontakt for nærmere drøftelser om dette.

Vrakfjerning

Forslag til ny § 5-2 gir hjemmel for å pålegge opprydding eller fjerning av fartøy, kjøretøy eller gjenstand som har sunket, strandet, er forlatt eller henlagt. Miljøverndepartementet viser til at det er positivt at det tas inn en slik hjemmel i loven. Som påpekt i kommentarene må bestemmelsen avgrenses mot reglene om vrakfjerningsplikt som vil følge av forurensningsloven. Etter vår oppfatning bør denne avgrensningen mot forurensningsloven fremgå av selve lovteksten.

Forholdet til ny plandel i plan- og bygningsloven

Miljøverndepartementet viser til at havner og farleder er en viktig del av virksomheten i kystsonen og viktige elementer i kystsoneplanlegging. Det er også svært viktig at det er et enhetlig plansystem innen samferdselssektoren. Vi ber derfor om at prinsippet i gjeldende havnelov § 27 om at havne- (og farvanns)planlegging skal inngå som en del av den kommunale og regionale planleggingen videreføres og tilpasses i den nye loven slik at den overensstemmer med utkast til ny plandel av plan- og bygningsloven. Det er også nødvendig å ha en bestemmelse i den nye havne- og farvannsloven som sikrer samordning både i tid og innhold mellom avgjørelser om arealbruk etter de to lovene. Vi viser i denne forbindelse til tilsvarende bestemmelser i ny akvakulturlov.

Vi ber på denne bakgrunn om at Fiskeri- og kystdepartementet tar kontakt for å drøfte den nærmere utformingen av slike bestemmelser.

Oppfølging av SOLAS-regler om sjøkartmyndigheten

Miljøverndepartementet viser til at Internasjonal konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974 (SOLAS) kapittel V, etter endringer 5. desember 2000 (gjeldende fra 1. juli 2002) også omfatter regler om medlemsstatenes plikt til å la en offisiell sjøkartmyndighet autorisere nautiske kart og nautiske publikasjoner for bruk som godkjent navigasjonshjelpemiddel, jf. regel 2.2 og 9 med fotnoter, se også reglene 18.4, 19.2.1.4, 27 og 34.

Miljøverndepartementet noterte seg at havnelovutvalget i sitt forslag til ny farvannslov la frem forslag til bestemmelser om nautiske kart og publikasjoner som var ment å implementere de aktuelle SOLAS-reglene, jf. utvalgets forslag til §§ 5 bokstav c og 25.

Vi anbefaler at slike bestemmelser blir tatt inn i norsk lov for å kunne følge opp de aktuelle bestemmelsene i SOLAS kapittel V. Vi antar at bestemmelsene med fordel kan tas inn i revidert lov om havner og farvann m.v. Vi ber i så fall Fiskeri- og kystdepartementet ta kontakt for å drøfte nærmere utformingen av bestemmelsene. Dersom Fiskeri- og kystdepartementet mener at bestemmelsene bør implementeres på annen måte, ber vi om at vi snarest mulig blir kontaktet om dette.

Plikt til å gi informasjon til sjøkartmyndigheten

Miljøverndepartementet viser til at petroleumsloven har bestemmelser om at navigasjonsinformasjon skal rapporteres til og offentliggjøres i Etterretninger for sjøfarende, jf. petroleumsloven § 42.

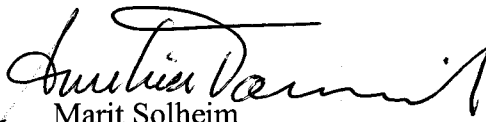
Vi anbefaler at tilsvarende bestemmelser tas inn i revidert lov om havner og farvann m.v. og antar at slike bestemmelser er mest relevant i forbindelse med:

- § 2-1, der det bør presiseres at kommunene og andre ansvarlige myndigheter skal sende nødvendig informasjon om anlegg som skal gi navigasjonsveiledning eller regulere trafikken til Statens kartverk for kunngjøring i Etterretning for sjøfarende og for oppdatering av nautiske kart, og
- § 4-3, der det bør presiseres at tiltakshaver skal sende melding om utført arbeid til Statens kartverk for kunngjøring i Etterretning for sjøfarende og for oppdatering av nautiske kart.

Vi ber Fiskeri- og kystdepartementet ta kontakt for å drøfte den nærmere utformingen av slike bestemmelser.

Med hilsen

Knut F. Kroepelien (e.f.)
avdelingsdirektør

for Marit Solheim
rådgiver

Kopi:
Statens forurensningstilsyn
Direktoratet for naturforvaltning
Sjøfartsdirektoratet